

یک موفق روسی در ترکیه

«پسر ثروت» کمدی انتقادی واجتماعی سینمای روسیه، توسط هنرمندان مستقل سینمای ترکیه دوباره‌سازی می‌شود. نسخه ترک زبان این فیلم با بازیای کریم پورسین، بازیگر سرشناس این روزهای روسی پسر ثروت یکی از بلاک‌باسترهای اخیر صنعت سینمای روسیه است که سال ۲۰۱۹ اکران شد و فروش بسیار بالایی در جدول گیشه نمایش سینماهای این کشور وسیع و پرجمعیت (حدود ۵۵ میلیون دلار) داشت و با استقبال منتقدان سینمایی روبه‌رو شد. این نسخه با نام «هولوپ» روی پرده سینماهای روسیه رفت. خط اصلی داستان این کمدی اجتماعی درباره پسر جوان یک میلیارد روسی است که تربیت درستی نداشته و پول و ثروت او را به صورت موجودی بی‌مصرف و فاسد درآورده است. پدر بخت‌برگشته این جوان برای تنبیه و اصلاح او این‌طور وانمود می‌کند که آنها به دوران امپراتوری عثمانی نقل مکان کرده‌اند و زمان برای آنها به عقب برگشته است. اتفاقاتی که در جریان این سفر رخ می‌دهد، مرد جوان را با واقعیت‌ها آشنا کرده و زمینه را برای اصلاح و تربیت او فراهم می‌کند.

در نسخه ترکی، کریم پورسین در قالب کاراکتر پسر جوان بی‌مصرف بازی می‌کند و مثل او به قرن پانزدهم و دوران امپراتوری عثمانی سفر می‌کند. کارگردانی نسخه ترک‌زبان فیلم را اونور اونولو به عهده داشته و در مصاحبه‌ای گفته قصد داشته آن‌را به شیوه بلاک‌باسترهای گران‌قیمت صنعت سینمای اروپا و در حد همان استاندارد تهیه‌کند. پورسین در رابطه با این فیلم می‌گوید: «پسر ثروت یک کمدی هجو به سبک کارهای کمدی ویلیام شکسپیر است که داستان‌ش را بسیار ساده تعریف می‌کند. تفاوتش با نمایش‌های شکسپیری در معاصر بودن است و تماشاچی با ماجراجویی‌هایی سروکار دارد که در زمان حال اتفاق می‌افتد. برای همین، شما در داستان فیلم ارجاعات زیادی به شبکه‌های اجتماعی خواهید داشت که این روزها زندگی و ذهنیت بسیاری از آدم‌ها را مشغول کرده است. کاراکتر من می‌تواند هر جوان معمولی و ساده‌ای باشد که شما در کوچه و خیابان می‌بینید که به دور از واقعیت‌های روزمره، در یک دنیای خیالی سیر می‌کند. داستان فیلم قصد دارد بی‌واسطه با جوانان صحبت کند و آنها را در جریان واقعیت‌های زندگی روزمره قرار دهد.»

این بازیگر که در حال حاضر یکی از پرطرفدارترین بازیگران سینمای ترکیه است، در آمریکا تحصیل کرده و در آنجا با پیشنهادات متعددی برای سینما و تلویزیون روبه‌رو شد. مصاحبه‌های او در این رابطه و موضع‌گیری ضد هالیوودی‌اش در رسانه‌های گروهی چه در ترکیه و چه در آمریکا بازتاب‌های زیادی داشت.

اکران نوروزی ۱۴۰۴ از چهارشنبه هفته گذشته، با شش فیلم آغاز شد. نمایش فیلم‌های «دایناسور»، «موسی کلیم‌الله»، «پسر دلفینی ۲»، «بامبولک»، «پیشمرگ» و «عینک قرمز» از چهارشنبه هشتم اسفندماه تا پایان شب گذشته، ۱۸۰ هزار و ۳۰۰ نفر را به سینما آورد و فروش گیشه به رقم ۱۷ میلیارد ۳۱۰ میلیون تومان رسید.

افتاحیه ۱۷ میلیاردی اکران نوروزی

تقابل اسکار با جریان ضد صهیونیستی

زوایای پنهان و پیدای نبرد فرهنگی پس از طوفان الاقصی را بررسی کرده‌ایم

پیروزی شبکه‌های اجتماعی بر رسانه

نخستین رویداد سینمایی در دنیای پس از طوفان الاقصی، جشنواره فیلم رم (مهم‌ترین رویداد پس از جشنواره ونیز) بود که هرچند رسانه‌ها در جهان کوشیدند ابزار احساسات درباره فلسطین در این جشنواره را بایکوت کنند اما شبکه‌های اجتماعی این بایکوت را شکستند و ویدیوهای آنتونیو دی متئو، بازیگر ایتالیایی که بنری را با عنوان «قتل عام در غزه را متوقف کنید» به نمایش گذاشته بود، در فضای مجازی میلیون‌ها بازدید داشت. همچنین جشنواره فیلم‌های مستند آمستردام نیز دیگر جشنواره‌ای بود که به صحنه اعتراضات علیه رژیم صهیونیستی تبدیل شد که در آن چندین کارگردان در اعتراض به اسرائیل، فیلم‌های خود را از این رویداد بین‌المللی فیلم خارج کردند و در شب افتتاحیه سه تظاهراتکننده بنری را با شعار «از رودخانه تادریا، فلسطین آزاد خواهد شد» بالای سن مراسم بردند.

سخنرانی آتشین

زبان‌های آتش این نبرد فرهنگی که در آمستردام هلند شروع شده بود، به ونیز ایتالیا هم رسید؛ یعنی جایی که سارا فریدلند، کارگردان یهودی – آمریکایی هنگام دریافت جایزه خود در هشتاد و یکمین جشنواره فیلم ونیز ضمن محکوم‌کردن نسل‌کشی رژیم صهیونیستی در غزه، گفت: «من این جایزه را در سیدوسی‌وششمین روز از نسل‌کشی اسرائیل در غزه و هفتادوششمین سال اشغال غزه می‌پذیرم؛ من در همبستگی با مردم فلسطین در مبارزه آنها برای آزادی ایستاده‌ام». وی همچنین تاکید کرد: «بر این باورم مسئولیت ما به عنوان افرادی که در حوزه سینما فعالیت قرمز» حمایت خود را از مردم غزه و درخواست برای آتش‌بس اعلام کنند. به همین بهانه قصد داریم تا زاویه‌ای پنهان از این جنگ آگاهی‌بخش را که نه در جغرافیای فلسطین و نوار غزه که در تمام جهان پس از هفتم اکتبر آغاز شده و علی‌رغم آتش‌بس همچنان ادامه دارد، بررسی کنیم؛ نبردی که خود دو جبهه دارد: از یک سو هنرمندان آزادی‌خواه سراسر جهان هر یک به نوبه خود قدمی برای فلسطین برداشته‌اند و از سوی دیگر جریان صهیونیسم که هم به مقابله با این هنرمندان ایستاده است و هم با ابزار سینما سعی در مهندسی افکار عمومی دارد.

کمدی «دایناسور»، موفق شد تا با جذب ۱۱۹ هزار مخاطب، ۱۱ میلیارد و ۶۲۰ میلیون تومان بفروشد. «موسی کلیم‌الله» نیز در رتبه دوم قرار گرفت و توانست با ۳۸ هزار و ۵۰۰ مخاطب، گیشه خود را به سه میلیارد و ۵۵۰ میلیون تومان برساند. بامبولک با ۱۱ هزار مخاطب، به فروش ۹۵۳ میلیون

تومانی رسید. پسر دلفینی ۲ نیز ۷۹۰۰ مخاطب داشت. «پیشمرگ» در عملکردی کم‌فروغ، ۳۵۰۰ مخاطب داشت و تنها ۲۷۱ میلیون تومان فروخت. کمدی «عینک قرمز» با ۱۴۲۰ مخاطب، به گیشه ۱۳۶ میلیون تومانی رسید. «رها» از پنجشنبه روی پرده رفت و کمدی «کوکتل مولوتف» از چهارشنبه این هفته اکران می‌شود.

روی پنهان جنگ

هر آنچه تاکنون گفته شد تنها روی آشکار این نبرد فرهنگی بود که جشنواره‌های مختلف سینمایی در سراسر جهان مبدل به صحنه اعتراض هنرمندان شد اما این نبرد یک روی پنهان دارد که بسیاری از آن غافل‌اند، رویی که سعی دارد دوباره اذهان جامعه جهانی را به پیش از هفتم اکتبر ۲۰۲۳ بکشاند، زمانی که صهیونیست‌ها تلاش داشتند جامعه جهانی را مدیون خود قلمداد کنند؛ دینی که معلوم شده هرچه پرداخته شود، باز تمامی ندارد. اگر کمی به تولیدات سینمایی مخصوصا هالیوود در یک سال اخیر نگاهی بیاندازیم، شاهد فیلم‌ها و سریال‌هایی هستیم که مستقیم و غیرمستقیم به صهیونیسم و نه صرفا یهودیت می‌پردازند. به عنوان مثال فیلم Brutalist روایت لاسلو توت، یک معمار مجارستانی و یهودی است که در بوداپست روزگار جنگ جهانی دوم، به‌زور از همسرش ازبیت و خواهرزاده‌اش جدا می‌شود. لاسلو از هولوکاست جان سالم به‌در می‌برد و به آمریکا مهاجرت می‌کند و ... فیلمی که همچنان همان سیاست مظلوم‌نمایی یهودیان را دنبال می‌کند و کشوری به اسم اسرائیل را حقی ذاتی برای آنها می‌داند. در نمونه‌ای دیگر اخیرا سریالی به اسم «بیت داود» منتشر شده که قصد آن بیان ریشه‌های تاریخی برای یهودیان و تاکید بر حق تاریخی-سرزمینی آنها بر سرزمین فلسطینی است، گرچه حتی اگر به اسناد تاریخی هم رجوع شود، باز خلاف آنچه این سریال قصد دارد بگوید، بیان می‌شود.

حضور معنادار شخصیت‌های صهیونیست

هم چنین علاوه بر محتوا در فیلم‌های مطرح شده فصل جوایز، شاهد حضور اسرائیلی‌ها و یهودیان صهیونیست در جشنواره‌های سینمایی بودیم تا چهره سیاه‌شان را سفید کنند. مثلا در فیلم «امیلیا پرز»، پزشکی که عمل سرنوشت‌ساز و حیاتی را برای «مانتیاس دل مونت» انجام داده و راه‌به‌زن تبدیل می‌کند، یک اسرائیلی است. در فیلم «نلماسه ۲»، اصطلاحاتی که از سوی فرقه بنی‌جریز و پال آتریدیس به‌کار برده می‌شود، مانند «کوئساتر هادراک»، واژه‌های عبرانی هستند. فیلم «پنج سی‌تامبر» با پیروزی مارک اسپیتز (شناگر معروف آمریکایی در المپیک مونیخ) و به دست‌آوردن هفتمین مدال طلایش شروع شده و تاکید می‌شود که او یک یهودی است! فیلم ۵ سپتامبر به روال آثاری از این دست، از آنچه دلیل گروگان‌گیری ورزشکاران اسرائیلی در المپیک مونیخ بود، عبور کرده و اشاره‌ای به علل آن گروگان‌گیری ندارد؛ دلایلی مانند قتل عام در دو روستای فلسطین که تنها چندی قبل از این گروگان‌گیری انجام‌گرفت و به اسارت صدها زن و مرد و کودک فلسطینی منجر شد. یعنی به قول آمریکایی‌ها فیلم، از پله دوم، روایت خود را آغاز می‌کند و البته در همان پله مانده و به پله سوم نمی‌رود که پس از آن واقعه، اسرائیلی‌ها با طرح نخست‌وزیرشان گلدا مه‌یر، چه تروریسم دولتی‌ای در دنیا به راه‌انداختند.

اسکار و سیاست

تمام این اعتراضات باعث شد تا جشنواره اسکار که مهم‌ترین رویداد سینمایی جهان به حساب می‌آید نیز تحت تأثیر این نبرد فرهنگی قرار بگیرد. می‌توان جشنواره اسکار را با این‌که از طرفی اهمیت بالایی در میان دیگر فستیوال‌ها دارد، سیاسی‌ترین جشنواره سینمایی جهان هم نامید؛ سابقه‌ای که به چند سال اخیر بر نمی‌گردد و قدمت آن به بیش از نیم قرن می‌رسد که مهم‌ترین نمونه آن امتناع اعتراضی مارلون براندو، بازیگر شهیر و فقید سینما در عدم پذیرش جایزه اسکار و فرستادن ساشین لیتل فیدر، رئیس کمیته ملی بومیان آمریکا به روی صحنه است. حال بعد از گذشت سال‌ها اسکار دوباره به صحنه آشکارا اعتراضات فرهنگی و اجتماعی بدل شده است، جایی که گروه هنرمندان برای آتش‌بس طی نامه‌ای از شرکت‌کنندگان در مراسم درخواست کرده‌اند که با استفاده از نشان «دست قرمز» حمایت خود را از مردم غزه و درخواست برای آتش‌بس اعلام کنند. نشان «دست قرمز» که شامل یک دست نارنجی با قلبی در مرکز آن در پس‌زمینه قرمز است، توسط گروه «هنرمندان برای آتش‌بس» به عنوان نمادی از همبستگی انسانی و فوریت برای نجات جان‌ها معرفی شده است. این گروه هدف خود را حمایت از حقوق بشر جهانی و برقراری صلح پایدار اعلام کرده است. حال باید دید اسکار امسال که فهرست نامزدهایش نیز میان منتقدان سینما محل بحث شده است، چگونه اجرا خواهد شد.

اسکار و سیاست

این است که از بسترهای نهادی که از طریق آن کار می‌کنیم، برای مقابله با معافیت از مجازات اسرائیل در صحنه جهانی استفاده کنیم؛ من با مردم فلسطین در مبارزه برای آزادی اعلام همبستگی می‌کنم.»

نامه هالیوودی

ابعاد جنایت‌های رژیم صهیونیستی پس از واقعه هفتم اکتبر کار را به جایی رساند که ۵۵ هنرمند برجسته از صنعت سرگرمی در نامه‌ای سرگشاده به جو بایدن، رئیس جمهور وقت آمریکا خواستار برقراری آتش‌بس در غزه و اسرائیل شدند. خواکین فینیکس، کیت بلانشت، جان استورات، کریستن استورات، سوزان ساراندون، ماهرشالا علی، ریز احمد، رامی یوسف و جسیکا چستین از جمله بازیگرانی هستند که این نامه را امضا کرده‌اند. در این نامه آمده است: «ما از دولت شما و همه رهبران جهان می‌خواهیم که به جان همه در سرزمین مقدس احترام بگذارند و خواستار برقراری آتش‌بس بدون تأخیر و تسهیل آن و پایان بمباران غزه و آزادی امن‌گروگان‌ها باشند.» در این نامه همچنین بر اظهارنظر جیمز الدر، سخنگوی یونیسیف که به ویرانی‌های وارد آمده بر مردم غزه به دلیل حمله‌های هوایی مداوم اسرائیل و قطع آب و برق اشاره داشته، تاکید شده است.

فیلم کوتاه

حضور فیلم کوتاه لانژ در سه جشنواره جدید

فیلم لانژ، ساخته نگار حسن‌زاده در بخش اصلی جشنواره «یک کشور، یک فیلم» فرانسه که از تاریخ ۲۹ مارس تا ۱۱ آوریل برگزار می‌شود، حضور دارد. این فیلم همچنین در RiverFilm Festival دوره ایتالیا

حضور دارد و با دیگر فیلم‌های کوتاه در بخش اصلی به رقابت می‌پردازد. این جشنواره از ۲۱ تا ۲۴ ژوئن برگزار می‌شود. همچنین لانژ به پانزدهمین جشنواره Foscari Ca' در ایتالیا راه یافته و این رویداد از ۱۹ تا ۲۲ مارس برگزار می‌شود. این جشنواره توسط دانشگاه Ca' Foscari ونیز برپا خواهد شد. اولین نمایش لانژ در جشنواره Newport beach آمریکا بود. این فیلم همچنین در جشنواره‌های فیلم‌های ورزشی لیبریک جمهوری چک، جشنواره ماترای ایتالیا و... حضور داشته است. در این فیلم کوتاه نگار حسن‌زاده، امین میری، سونیا معتمدی، یلدا فدایی، مریم تمجیدی و فاطمه خان‌بیگی نقش‌آفرینی می‌کنند. علی‌اسداللهی تهیه‌کنندگی این فیلم را برعهده داشته است.

اکران

اجرای طرح اکران افطار تا سحر در سینماها

مدیر روابط عمومی سازمان سینمایی از اجرای طرح اکران «افطار تا سحر» ینابه تمایل سینماداران خبر داد. همزمان با اکران فیلم‌های نوروزی و آغاز ماه مبارک رمضان، طرح اکران افطار تا سحر در سینماها اجرا

خواهد شد. مسعود نجفی، مدیر روابط عمومی سازمان سینمایی درباره این طرح گفت: اجرای این طرح اجباری نیست و هر سینمایی که تمایل داشته باشد، می‌تواند در این باره اقدام کند. فاز اجرایی طرح اکران افطار تا سحر، در سال ۸۸ و بنا به تصمیم شورای صنفی نمایش آغاز شد و تا کنون با کاش و قوس‌های مختلف همراه بوده است. امسال و باتوجه به حضور هشت فیلم در ترکیب اکران نوروزی و از طرفی تلاقی عید نوروز با ماه مبارک رمضان، اجرای این طرح منوط به تمایل سینماداران بوده و باتصمیم هر سینمادار عملی خواهد شد. این طرح همچون سال‌های گذشته می‌تواند به افزایش مخاطبان سینما رو که تمایل دارند از بسته‌های فرهنگی نیمه‌شب‌ی برخوردار شوند، کمک خواهد کرد.

نمایش و نقد «راهی دیگر» در فرهنگسرای ارسباران

فیلم سینمایی «راهی دیگر» ساخته خُناس تروئبا محصول ۲۰۲۴ اسپانیا و فرانسه، در ژانر کمدی، روانشناختی و درام، امروز یکشنبه ۱۲ اسفند ۱۴۰۳ ساعت ۱۸ در سالن فرهنگسرای ارسباران اکران و پس از آن با حضور کورش

جاهد، کارشناس و مدرس سینما نقد و بررسی می‌شود. این فیلم پس از حضور در جشنواره‌های بین‌المللی متعدد، موفق شد برنده پنج جایزه از جمله یک جایزه جتنی جشنواره کن و ... شده و نامزد دریافت ۱۰ جایزه دیگر نیز شود که از میان آنها می‌توان به نامزدی دو جایزه گویا (اسکار اسپانیا) اشاره کرد. در خلاصه داستان این فیلم آمده است: پس از ۱۵ سال زندگی مشترک آل و الکس تصمیم می‌گیرند جشنی برای جدایی خود برگزار کنند و این موضوع باعث سردرگمی عزیزان شان می‌شود. در وبگاه راتن تومیتوز، ۹۴ درصد بررسی منتقدین درباره این فیلم مثبت است. همچنین این فیلم میانگین امتیاز ۸/۸ از ۱۰ را در وبگاه imdb در اختیار دارد.

«گل‌های کاغذی» و «خانواده خلیج» در ازمیر

هشتمین جشنواره بین‌المللی فیلمسازان زن در شهر ازمیر ترکیه برگزار می‌شود. ۳۳ انیمیشن، ۵۶ فیلم تجربی، ۱۵۷ فیلم داستانی کوتاه، ۱۶۱ مستند و ۶۸ فیلم بلند داستانی از ۶۷ کشور به این جشنواره ارسال شده است. در این دوره، انیمیشن کوتاه «گل‌های کاغذی» ساخته رامک امین کاغذی به بخش مسابقه بین‌الملل انیمیشن و مستند «خانواده خلیج» ساخته مریم الهامیان و مصطفی حاجی‌قاسمی به یش مسابقه مستند «چشم دوربین» راه یافتند. در این دوره از جشنواره فیلمسازان زن، کارگاه «خلق شخصیت‌ها و توسعه پروژه» با هدف برجسته کردن پتانسیل شهر ازمیر در تولید فیلم و میراث فرهنگی غنی برگزار می‌شود. زمان برگزاری این جشنواره از ۱۵ تا ۲۰ اردیبهشت ۱۴۰۴ است. گل‌های کاغذی و خانواده خلیج دیگر تولید مرکز گسترش هم در جشنواره سینماحقیقت و هم در جشنواره فیلم فجر روی پرده رفته است. هر دو فیلم را واحد بین‌الملل مرکز گسترش ارسال کرده‌اند.

